

at Tyskerne i Hovedsagen fulgte Aabenraavejen. Der var ingen Fremrykning mod Sundeved.

Jeg vilde nu ned og se, hvorledes Oberstløjtnant Elmgren havde besat Syd- og Vestkanten af Byen og kørte fra Kasernen, hvor en Artilleriløjtnant havde faaet Kommandoen over en Fodfolksdeling — mere kunde jeg ikke afse —, som han anbragte til Kasernens direkte Forsvar. Han var en dygtig Officer og gjorde god Fyldest, da Kasernen senere blev angrebet.

Igennem den sydlige Bydel af Haderslev løber en Kanal, der forbinder Haderslev Dam med Fjorden. Langs den nordlige Bred af denne naturlige Hindring løb Forsvaret, der iøvrigt koncentreredes om de 3 Overgange, af hvilke den vestligste, hvor Hovedgaden gik over Kanalen, var den vigtigste. I Vandmøllen Nord for denne Bro havde Oberstløjtnant Elmgren sin Kommandostation, og jeg valgte samme Sted for min. Broen var spærret af en Række Tipvogne, der var løftet ud af Sporene. 100 m Syd for Spærringen var der skudt en 37 mm Kanongruppe frem, og den fik derved en 3400 m længere Skudvidde op ad Gaden, der drejede lidt, hvor Kanonen stod.

Vandmøllen var indrettet som Støttepunkt med Maskingevær i Luugerne, 20 mm Kanoner, Maskin- og Rekylgeværer foran og til Siderne.

De to andre Overgange var ogsaa spærrede; men det er iøvrigt ikke min Hensigt at gaa i Detailler med Besættelsen, jeg skal blot tilføje, at Vejene, der Vest fra fører ind til Haderslev, ligeledes var besatte.

Jeg havde intet hørt om Kampene Syd paa i nogen Tid og beordrede derfor en Sergent som Motorcyklist til at køre over Aabenraa mod Søgaard for at finde Chefen for Cyklisterne, Oberstløjtnant Clausen, og Chefen for Panserværnskompagniet, Oberstløjtnant Hintz, skaffe Orientering om Situationen hos dem og melde, at vi stod i Sydkanten af Haderslev, indtil vi havde faaet Lastbiler til vor Transport mod Syd.

De tyske Flyvere var nu over Byen, de gik lige over Hustagene, og vi følte os derfor forholdsvis sikre, — Højden var for ringe til Bombekastning. Flyverne blev beskudt med Luftværnsrekylgeværer uden